

Pot steklenice od odpadka do novega izdelka

Sklenimo krog recikliranja *Steklo lahko vedno znova uporabimo, saj med reciklažo ne izgubi kakovosti*

Ko neki izdelek recikliramo in ga potem uporabimo kot nov izdelek, sklenemo krog recikliranja. Ker je steklo mogoče stoddostno reciklirati, ga lahko vedno znova uporabimo, pri čemer snov ni nič manj kakovostna. Proces pridobivanja novega stekla iz starega je tudi zelo učinkovit, saj pri tem skoraj ni odpadkov ali neželenih stranskih produktov. Z ločenim zbiranjem odpadkov omogočimo reciklažo in tako privarčujemo energijo, prihranimo surovine, zmanjšamo onesnaženje zraka, na odlagališčih pa pristane manj odpadkov.

Prva faza, s katero sploh omogočimo nadaljnjo predelavo stekla, se začne že v naših gospodinjstvih, kjer odpadke ločeno zbiramo in jih nato pravilno odvržemo na ekološkem otoku v zabojnik za steklo ali v zbirnem centru. Na ekoloških otokih se ločeno zbira samo steklena embalaža, to so steklenice in stekleničke živil, pijač, kozmetike in zdravil, kozarci vložnih živil in druga steklena embalaža. V zabojnik vedno odvržemo izpraznjeno oziroma iztočeno stekleno embalažo, pripadajoče pokrovčke iz kovine ali plastike pa

odvržemo v zabojnik za embalažo. Zaradi vsebnosti različnih elementov in snovi je treba ločeno zbirati okensko, avtomobilsko in drugo ravno steklo, ogledala, kristalno in ekransko steklo, stekla svetil, pleksi steklo, karbonsko steklo, laboratorijsko in drugo ognjevarno steklo ter

keramiko. Prav je, da že na začetku v zabojnik za steklo odvržemo samo stekleno embalažo, vse preostale vrste stekla pa odnesemo v najbližji zbirni center.

Ločeno zbrano steklo nato odpeljejo v predelavo, kjer ga najprej prenesejo v lijak; od tam pade na tekoči

trak, ki steklo prenese v višje ležeča nadstropja. Med črepinjami je po navadi veliko smeti. Večje smeti, kot so leseni deli, žice in plastični pokrovi, izločijo že na tekočem traku. Pri tem plastika ni tako pomembna. Večja težava je keramika, saj se v talini ne razpusti. Če se v steklu pojavijo kamenčki, ti povzročijo napetosti in praske, in steklo se lahko zlomi. Tudi aluminij morajo izločiti, ker v talini tvori kamenčke silicija, ki v steklenicah povzročijo razpoke, saj sta steklo in silicij pri segrevanju različno raztegljiva.

Ko iz stekla izločijo smeti in druge nečiste snovi, ga zmeljejo na koščke in z magnetom izločijo še zadnje ko-

vine. S sesanjem izpod sita odstranijo še poslednje delce papirja, plastike in lahkih kovin. Kljub vsem postopkom pa nekaj kovin ostane v steklu. Te potem v jašku izločijo detektorji kovin. Črepinje so zdaj dovolj čiste, da jih lahko začnejo taliti. Dobljeno talino nato ulijejo v kalupe različnih oblik, kot so steklenice ali kozarci za vlaganje. Ko se ohladijo, so pripravljeni na transport do polnilnic.

Steklenica, ki smo jo pravilno odvrgli v zabojnik za steklo, tako postane nov izdelek, s čimer prihranimo izpuste CO₂ in porabimo kar tretjino manj energije kot za izdelavo stekla iz rude. **J. Z. G.**

Iz kozarcev za vlaganje po reciklaži spet lahko izdelajo nove kozarce za vlaganje – če jih seveda pravilno odložimo med steklo, pokrove pa oddamo v zabojnik za embalažo. FOTO SHUTTERSTOCK

PARTNERSTVO ZA OKOLJE

Evropski projekt LIFE 10 INF/SI/136 Ločujmo odpadke vodi družba Slopak, d. o. o., partner je Delo, d. d. Vrednost projekta je 671.558 €. Partnerja Slopak, d. o. o. in Delo, d. d. sofinancirata 51 % (342.495 €). Evropska unija s podporo finančnega mehanizma LIFE+ sofinancira 49 % (329.063 €).

Na vprašanja o ločevanju odpadkov in varovanju okolja bomo z veseljem odgovorili tudi v Nedelu. Pošljite jih na naslov nedelo@delo.si (zadeva: varovanje okolja)

